I. évfolyam. Szarvas, 1892. deczember 22. 28-ik szám.

SZARVAS

TÁRSADALMI és SZÉPIRODALMI LAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Nagytemető utcza 519 szám. Sápszky Zs. könyvnyomda

Megjelenik hetenkint kétszer, vasárnap és csütörtökön reggel. Előfizetési ár: Egész évre 5 frt — kr — Félévre 2 frt 50 kr. Negyed évre 1 frt 25 kr. — Egyes szám ára 5 kr.

Hirdetések árszabályszerint vétetnek fel. Egyes számok kaphatók: Lővenfeld Soma és Kalmár Dániel kereskedésében.

A divathajhászat.

»Haladunk!... Művelődünk!...»

Hangzik fel társadalmunk minden foku rétegében — a leggazdagabb és legelőkelőbb fővárosi szalóntulajdonosoktól kezdve le, egész a legnyomoruságosabb sárfészkű viskók lakójáig! Szóval, ha bármerre vetjük is megfigyelő tekintetünket, csaknem mindenütt észlelni fogjuk, hogy a XIX század ama fentemlitett jelszavait számtalanan vagy tévesen fogják fel, vagy pedig szándékosan magyarázzák félre önmaguk előtt.

»Művelődünk, haladunk!» Hirdetik a középosztályból egyesek mellvere s ekközben tőlük telhető gyorsasággal iparkodnak a komoly szerény és tisztességes táborból »járdataposó» piperkőczök csoportjába átpártolni! Korunk e túlcsigázott »divathajhászatából» ered azután egyrészt, társadalmi életünk elsatnyulása s elszegényedése.

»A jóból is megárt a sok!» Mondja egy magyar közmondás s ennek jelentőségteljeségéről bizony mindenkoron megemlékeztetnének azok kik a divatot oly túlhajtott mérvben majmolják, hogy a tulságos cziczoma és feszelgésükkel a komika terére csapnak át s lesznek a józan ész nevetségtárgyaivá!

Bizony-bizony lassan már egészen kivetközünk ősi jellegünkből, külső viseletünk nem jellemzi többé kilétünket mert a testhez simuló zsinóros öltönyt már csaknem egészen kiszoritotta a »klak, lak és frakk»!

Külföldi czikkekért rajjongunk s megvetjük vagy közönynyel fogadjuk édes hazánk gyári termékeit, mert az nem divat! Kabátunk franczia, nadrágunk angol; butorzatunk egyiptomi s érzelmeink nemzetközi, ez a divat mostanában!...

Nem túlzás ez hanem a szomoru tény a maga valóságában feltüntetve! Most felteszszük a kérdést, ki ápolja, illetve pártolja a honi gyártmányt, ha mi nem?... Ki rajongjon érte, ha mi közönynyel viseltetünk iránta?.... Bizony senki!...

Ezért éli csecsemőkorát a magyaripar a külföldivel szemben, s ez kárhoztató reánk nézve, mert azon nemzet, mely külső hagyományos viseleteti nem ápolja nem, fejleszti, hanem ehelyett idegen divatot majmol s iparkodik nemzeti szokásaiból kivetközni, az teljesen megalázza önmagát!

A divatrajongás kiváltkép társadalmunk alsóbb néprétegére von maga után súlyos utókövetkezményeket, számtalan család tengődik hetek hosszú során át hitvány, hideg kotyzasztékon, a családfők nemcsak önmaguktól, hanem még tehetetlen kiskoru gyermekeiktől is megvonják az erőtadó meleg ételt! Az ő bölcs (?) nézetük szerint mint mondani szokták, »a gyomorba senki se lát».

TÁRCZA.

Szenvedés.

Zúg zúg ott kün az esti szél,
Süvöltve röpit felhőfoszlányokat;
Felhőfoszlánnyal, sugó szélviharral,
Versenyre kél a gondolat.
A szél utóbb lankadva szál s a felhő,
A semmiségbe oszlik szerte szét;
De szárnyát szegni a gyors képzeletnek
Szűk ahhoz együtt a föld és az ég.

Mi ezredévnyi út a fénysugárnak,
A gondolatnak egy két pillanat;
A létező világok véghatárán,
Lát s alkot uj világokat.
Ilyen a költő gondolatvilága,
Ilyen világ jutott tán énnekem?
Hiszen miként, kit szűk börtönbe zártak,
Nyomasztó súly van keblemen!

Oh, nem kegyeltje az az isteneknek,
Ki múzsa csókot érez homlokán;
Bár ünnepeljék tiszta hódolattal,
Az igaz költő, áldozat csupán,
Mert fáklya őmely önmagát kigyujtja,
S fényét az est homályba sétveti!

S legyen bár sorsa dicsőség, borostyán,
Lelkét a tűz megégeti.

S tán kárpótlás a hódolat szivének,
Kárpótlás-e mi önvilága csak;
Tünjék le napja, hulló meteorként,
Körötte bizton éj marad.
Még is akarják hogy a szép szavakra
Legyen ajkán mosolygás, köszönet
Bár inkább értenék, mit lelke óhajt,
Némán a szép szavak helyett.

Értsék meg őt, érezzenek dalával,
A szivben éljen ne az ajkakon;
A lelkén átviharzó szenvedésért,
Csak ez lehet a jutalom.
De hol van ki a bolygó üstököstől,
Kérdeni merje mere vász utad;
A csillagok tán, de ez is mily gyakran
Bölcs ésszel útton kutat.

Hol van ki nagy megértené a költőt,
Megértené mint érti ő magát;
Érezné azt a mi alkotáskor,
A költő lelkét rezgi át.
Egy hang felel a szivből igy nem érez
Csupán ki ihlettséggel alkotott,
S nem értve küzdeni a szivvilággal
Ez szenvedésnek legnagyobb.

Français.

Megfogadta.

(Elbeszélés.)

A kapuőr harmadikat csengetett, a vonatvezető megadta a jelt az indulásra. Éles fütty hasitotta át a csendes éji léget s a vonat lassú zakatolással kiindúlt az állomásról. Kiállottam a folyósóra, s sokáig néztem a kedves város után, melyet most talán örökre el kell hagynom. Midőn aztán utolsó körvonalai is eltüntek, s a torony tetején lévő kereszt nem látszott már, melyet bearanyozott a holdsugár, kissé leverten, s mégis édes érzéssel mentem be fülkémbe, édes érzéssel hisz megyünk hazafelé! — Hanyagúl dőltem végig a bőrpamlagon, rágyujtottam egy czigarettára, s lelkemben elkalandoztam egy kis falucskába, a hol csendes boldogságban, elvonúltam a világzajától. — Két jó öreg él: Az én öregeim. Távolabb tőlünk, az utczasarkon egy nagy sárgaházban gazdag földesúr lakik, kinek egyetlen leánya — Erzsike — a család főbüszkesége, s nekem mindenem! Együtt nevelkedtünk, együtt voltunk mindig s ha csak egy napig nem láthattuk egymást, oly roszszúl esett mindkettőnknek. Mikor aztán tanúlmányaimat végezni — hosszú időre a fővárosba kellett utaznom, válás alkalmával szent fogadást tettük egymásnak, hogy ha egymáséi nem lehetünk, nem leszünk senkié

A családfők e téves nézete pedig — a mi elég sajnos — ha tekintetbe vesszük a mostani társadalom léha rendszabályait, akkor akaratunk ellenére is arra a meggyőződésre kell jutnunk. hogy, helyes! Helyes pedig azért, mert jelenkorban a ruha teszi az embert emberré! Most a ruhának illetve a külső csillogásnak hódolnak, nem mint hajdan a jellem és szellemnek!

Ezért kell tehát számtalan szerény viszonyok között élő egyénnek-a legtöbb esetben — a meleg és erőtadó táplálékot megvonni önmagától, hogy — odavethesse filléreit a párisidivatpiacz vivmányaiért!

Megmaradok tehát abbeli meggyőződésem mellett, hogy hasztalan minden áldozat, majmolás és cziczoma, mert azok a bizonyos tüneményszerű alakok, ép úgy mint a csalóka délibáb — ha feléje közeledünk — lassan-lassan oszladozni kezd nagyszerűsége, mig végre egészen megsemisül. Mindamellett jól megtaglálva tapasztalataimat, nem állithatom általjában hogy e tüneményszerűleges alakok között ne akadna oly ügyes, ki ragyogó külsője által még a legélesebb szemet is elkáprázatni ne birná. Sőt ellenkezőleg!... Beismerem hogy igenis van, még pedig elég!

Bocsássák meg, hogy — a hasonlatosság kedvéért — egy naiv gyermekmesét idézek fel, mely mesének szövege az állatvilágból van meritve!

»Egyszer a szamár elhatározta magában, hogy meg fogja rémiteni a nálánál tekintélyesebb állatokat.

Elhatározását tett is követe egy kimult oroszlán bőrébe bujt. Képzelhető, hogy mily nagy volt a rémület midőn az állatok a puszták rettenthetetlen királyát látták önmaguk előtt A topsi-füles büszkén lépdegélt uj uniformisában s dicsvágyó lelke még most sem telt be a hóditással, mit ily alakba történt megjelenésével okozott. »Megálljatok csak majd jobban rátok ijesztek én!» gondolá s nyomban torkaszakadtából kezdett orditozni. »i-á-i-á!!» Bezzeg lett erre hadd-elhad midőn a vén tapsifülest az ő ismert hangjáról felfedezték. »E kis gyermek merét — mint feletemlitém — csak a hasonlatosság kédvért idéztem fel, mert azon bizonyos tüneményszerü alakok kilétét is, mihelyt csak ajkaikat felnyitják, egy művelt egyén könynyen megállapithatja modorukról hogy »kikhez» van szerencséje!

Nem nevetséges az, ha valaki szegény és egyszerü, hisz mindenki gazdag és pompázó nem lehet! De hisz szánalomra és gúnykaczajra méltó az oly csillogni vágyó egyén kiről határozottan tudják hogy szájába tevő falatja is alig van s mindennek daczára avval akarja az együgyü igénytelen származását s kivoltát palástolni a nálánál sokkal felsőbb társadalmi szinvonalon álló egyéneket majmol, nem tekintve azt hogy kiket ő utánozni igyekszik, azoktól igen távol, alant áll s azok nem vonják meg szájoktól az erőt adó meleg táplálékot mint ő ha egy divatczikket kell megszereznie.

Ezért tehát törjük meg Junó istenasszony varázshatalmát, ne legyünk, hiúk, ne dobjuk keservesen és véresverejtékkel megszerzett utolsó filléreinket is mások martalékául, mert azok maguk is kaczagnak balgaságunkon s ugy élősködnek nyakunkon mint filoxerák szőllőtőkéken!

Hanem ehelyett igenis legyünk egyszerüek s tiszták mindenben mértékletesek, mert, »a tisztaság és mértékletesség az élet két, mellőzhetetlen fősúlypontja!»

Tudom jól, hogy e nyilt kifejezésü soraim társaldalmunk azon rétegében, metyet itt érintek, nem csak hogy viszhangra nem, hanem még egyeseknél fitymáló gúnykaczajra is fog találni.... Ezzel azonbn vajmi keveset törődöm, hadd · nevesenek, nem vehető tőlük rosz néven mert »nem tudják mit cseleknek!» Annál keservesebb lesz majd reájok nézve egykoron, ha most gúnyosan mosolygó ajkakra keserü bú fog vonulni, mikor majd a még most erőteljes karok a kor előrehaladotsága és a sok nélkülözés miatt kimerülten s tehetetlenül fog lehanyatlani!... Ekkor majd csillogni vágyástól eltompult ész is ki fog ábrándulni balga álmaiból, de már késő lesz mert a nyomor a kor tehetetlenségével egyszerre és

---

Ekkor kaptam tőle az első csókot, mint egy megtörhetetlen pecsétjét fogadásunknak. — Istenem mennyit változhatott azóta, milyen szép lehet most, talán még szebb, mint valaha! Mennyire meg fog lepődni, s milyen örömmel fut karjaimba, midőn meglát! — A vonat gyorsan robogott előre, de én szárnyakat szerettem volna neki adni, hogy minél előbb érhessünk a kedves otthonba.

A vonat vigan robogott be az állomásra. Még csak nehány percz, s szeretteim körében leszek! Az állomásnál az öreg András kocsis várt, ki kis koromban »ifjú úrnak, később« fiatal urnak, most pedig «kend»-nek titulált, ez utolsót tartván ő a világ összes titulusai között legnagyobbnak. Útközben sokat beszélt, legtöbbet a lovakról.

— Nézze csak kend ezt a nyergest: olyan ez mint a sárkány, de a rudassó kutya ám! Soha se'használok én ezeknek ostort, csak úgy van itt a kocsin parádébúl.

Haza értünk. Szüleim már a kapunál vártak Az öregem maga sietett kinyitni a kaput. A viszontlátás első édes perczei után bevezettek, miközben anyám ostromló kérdéseire alig győztem feleletet adni. Nem győztek eléggé csodálkozni, hogy megemberedtem, milyen jól néztem ki.

Amint beértünk, anyám a szakácsnénak adta ki a rendeletet, hogy délre paprikás csirkét főzzön, meg túrós lepényt süssön, mert ezek a fiatal úr kedvencz ételei — Apám nem jött be, egyenesen az istállóba ment.

— Ne haragudj érte fiam — mentegeté anyám — tudod, nagyon szereti a lovait, s első dolga megnézni, vajjon jól elvannak-e látva?

Dehogy haragudtam, dehogy haragudtam!

Nehány percz múlva jött be az öreg, kezében egy jól bedugaszolt flaskóval.

— No gyerek, találd ki mi van ebben Tudom, hogy még ilyet nem ittál mióta élsz. 10 éves szilvórium! Neked tartogattam én ezt. No kóstold meg; van még a pinczében vagy 3 üveggel. Ugy ni! No mit szólsz hozzá?

Nesze itt a pipa, gyujts rá. Valódi jó szűz magyar dohány, tudom ilyet se szittál még.

Igyekeztem kedvében járni a jó öregnek, s erősen feldicsértem úgy a szilvóriumot, mint a dohányt. Megelégedetten dörzsölte kezeit. Valóságos öröm volt nézni.

Aztán én kezdtem kérdezősködni anyámtól, hogy hát itthon mik történtek, a mig oda voltam?

— Hej fiam, sok minden történt biz' azóta. Tudod az a szegény Pénteki tanitó. kitörte a lábát, most mankón jár. — jegyzőt megsikkasztáson érték, elsikkasztotta a község pénzét, s most Szolnokon ül, a tömlöczben. Te, én ezt az embert egy cseppet sem sajnálom. Ugy-e öreg mondtam én neked mindjárt, mikor megláttam, hogy még a szemeiből sem néz jól ki. —? A biró kis fia, a Janika, hiszen ismerted, belecsett a Tiszába, s Fürednél fogták ki — holtan Képzelheted szegény anyját; az most se holt, se eleven; olyan szomorú mindig alig lehet szavát venni. — No nézd, a legjobbat meg majd elfelejtem. Nagy Erzsike férjhez ment Kelement Gyurihoz.

Azt hittem az ég szakadt reám.

— Férjhez ment?! Kiáltám felugorva székemről — ő férjhez ment?!

— No igen. Hát mi különös van azon? — hisz minden leánynak az a sorsa.

— Igen anyám de ő!...

Egyszerre eszembe jutott gyermekkorom, a sok édes óra, miket együtt töltöttünk, fogadása, — s az a csók mely még most is éget, mint a parázstüz! S erről ő megfeledkezett volna?... Nem! az lehetetlen, valami nagyon kényszeritheté a végzetes lépésre. — Beszélnem kell vele okvetlen. Beszélnem kell még ma, most mindjárt. Izgatottan nyúltam kalapom után, s sietve haladtam végig a néptelen utczákon Épen szembejött velem. Bámultam. Valóban szebb volt, mint valaha.

együte sen kösöntenek be a küszöbön s a kinos valóra, — mely a pusztulás — ébreszik fél öt!

Befejezésül tehát csak azt jegyezzük meg, hogy tartsak mindig szem előtt azon régi és helyes közmondást!

»Csak addig nyujtózkodjunk a meddig takarónk ér mert azontúl úgy is kilátszik a ólláb!»

Sz.—Z.—F.

HIREK.

— **Képviselő választás.** A községi képviselő választása szolgabirót december hó 28-ára tűzte ki s a legtöbb adót fizetők névjegyzéke közszemláre kitétetett.

— **Szarvas város képviselő testülete** f. évi deczember hó 23-án kösgyűlést fog tartani a következő tárgy sorzattal. I. A központi választmány megválasztása. 2. A kórház ápoldai kamatláb leszállitása. 3. Főszolgabiró úr átirata a csabai utat Balczó halomig kikövezése a megyei utadóialap terhére. 4. Az 1891. évi árvatári számadás megyei jóváhagyás. 5. Pénztár vizsgálat November hóról. 6. Orvos rendőri jelentések október és november havakról. 8. Előljárói jelentések.

— **A helybeli kir. Járásbiróságnál** üresedésben volt albirói állásra, a m. kir. Igazságügyi minister előterjesztése folytán, Ő felsége által, *Tapolcsányi Imre* gyulai kir. törvényszéki jegyző neveztetett ki. (Tévedésből mult számunkból kimaradt.)

— **Pályázat.** A boszniai és herczegovinai biróságoknál legközelebb több 800 frt évi segélydijjal javadalmazott figyelői állást töltetik be. Képesités: államvizsga szigorlat.

— Ön itthon? — Kérdé hidegen.

— Haza jöttem, kivánesi voltam látni. Tiltó mozdulatot tett.

— Gondolja meg, már asszony vagyok.

— Másnak neje . . .

— Maga még most is gyermek Különben bocsásson meg, nem tehettem másképp Isten önnel. Sietek.

Sokáig néztem megsemmisülten, a szép démont, s midőn már teljesen eltünt szemeim elől, elmerengve indúltam hazafelé

Szüleim már izgatottan vártak.

— Hol voltál?! Kérdé anyám remegve.

— Nálla.

— Mi jogon?

— Óh sok, sok jogom volt hozzá! Vissza akartam kérni szivemet, de úgy érzem, hogy most még a lelkemet is nálla hagytam!

A két öreg sejtelmesen nézett össze

— Az a leány, az a leány!... Lám ki hitte volna...?

— Ne búsuljanak semmit édes anyám Megpróbálom elfelfeledni. Holnap visszamegyek K.-ra, irodát nyitok, s élek a magam emberségéből egyedül, nőtelen. Én megtartom szavam, nem nősülök meg soha; ő nem tartotta meg, pedig ő is hogy megfogadta!

E. M.

— **Közrendészet.** A jelenleg fennálló italmérési üzletekből a községi elöljáróság felettes hatóságánál hármat jelentett be beszüntetendőnek.

— **Megvadult lovak.** F. hó 19-én özv. Deák Ignáczné szánkóba befogott két lova megbokrosodott s a szánkós leesett a hóba a lovak pedig a szánkóval több utczát összevágtatva csak nagyneh ezen voltak elfoghatók.

— **Megyei hirek.** Tallián Béla főispán ki a rendkivüli közgyűlés után Szentesre utazott, f. hó 18-án érkezett vissa Gyulára. A vármegye törvényhatósága még a f. évben, valószinüleg Deczember 30-án egy közgyűlést tart, melyben az egyes bizottságokból most kilépő tagok helyei fognak betöltetni. Óhajtandó volna, hogy Szarvas város úgy lenne képviselve, hogy a bizottságokban az öt megilletö helyet betöltené. A főispán által jótékonyczélra adott 500 frt a megyei közművelődési alapra fordittatott. Szarvasi albiró Tapolcsányi Imre gyulai tszéki jegyző lett.

— **A lemondott községi képviselő** választási elnök Salacz Ferencz helyébe az alispán Somogyi Elek ügyvédet nevezte ki.

— **Pályázat.** Doboz község II-odjegyzői állására pályázat lesz jövő vasárnap kihirdetve lemondás folytán.

— **Roncsoló toroklob.** Ujabb megbetegedések: Kasnyik Szabóval (1339.) Gaál Péter (1859.) Tákos Sándor (740.) Molnár István (1774.) Schiff Adolf (1318.) Forsner Jolán (501.)

— **Vacátió.** A helybeli társulati polgári leányiskolában a karácsonyi szünidő f. hó 22 étől jövő év január 3-ikáig tart

— **Karácsonyfa.** Kieska Berta k. a. óvodájában karácsony estélyén a növendék számára karácsonyfa fog felállitatni.

— **Halálozás.** Idősb. Polónyl Dániel szabó iparos f. hó -—én, a szarvasi közkórházban elhalt.

— **Elbocsájtó levél.** Grenyó János Nagyszénás községébe, az elöljáróságtól elbocsájtó levelet nyert.

— **Vásár.** A tamásnapi országos vásár tegnap és ma tartatik. A vásár miután jelenleg hétköznapokon tartatik, nem oly sikerült mint az eddigiek voltak.

Az ujévre. Olvasóink becses tudomására hozzuk, hogy lapunk ujévi száma egy teljes iven jelenik meg.

— **Könyöradománygyüjtés** A váczi süketnémák javára az elöljáróság könyöradományt gyüjt.

— **Lókivitel Magyarországból.** Sok lovat visznek tőlünk főleg Német-, Franczia-, Olaszországba és Svajczba. A román kormány pedig ismételten kijelentette, hogy a román lovak vérének felfirssitéséhez kizárólag magyarországi lovak használtassanak. 1887-ben 8684, 1890-ben már 13,328, s 1891-ben 17,663 darabot vittek ki tőlünk. A folyó évben, tehát 9 hó alatt, Magyarországból és részben Ausztriából is, 22,612 lovat vittek ki különféle országokba, még pedig Németországba 8,210, Angliába 60, Franciaországba 809, Olaszországba 9,819, Svajba 361, Romániába 2,841. Türökországba 1,689 és Szerbiába 468 darabot.

HUMOR.

Praktikus udvariasság. Anya: Gyermekek már ismét rosszalkodtatok, kit verjek meg már mostan, téged-e Jenőke, vagy pedig Marcsát?

Jenőke: mindenesetre Marcsát, mert hölgyeké az elsőség.

—

— Nem tudom, mi tetszhetik neked ezen a csúnya emberen?

— Az, hogy feleségül vesz.

Heti piacz.

Szarvas, 1892. deczember 20-án

Feljegyzéseink a következők:

Buza legjobb 7.20 középszerű 7. frt Árpa, legjobb 4.40 Zab, legjobb 5. Kukoricza 4 40. Széna 3 20. Szalma 1.—. Kőszén 1.20. Marhahús —.56 és —.48. Juhhus —.32 Sertéshus —.46. Szalonna —.50. Disznózsir —.54. Napszám árak. Egykét lovas napszám 2 frt 40. Férfi elláttással 30. Ellátás nélkül 40 kr. Nő ellátással 20 kr. Ellátás nélkül 30 kr. Gyermek ellátással 15 kr. Ellátás nélkül 20.

Szerkesztői üzenetek.

Sz. F. L. Köszönet. Ilyeneket mindig szivesen vesszük

K. L. Kondoros. S. S. Eger. B. J. Helyben. S. Gy. Gyula L. J. Helyben. Kérünk hosszabb czikkeket az ujévi számhoz.

Kajabusz. Az «Edith»-et reméljük más is fogja követni?

Fragais. Csak rajta! Szivesen látjuk lapunk munkatársai között. Az a fáradt vándor is megtért már csendes otthonába a hol a jámborabb érzelmek töltik be a hajlékot, mint ott hol megismerkedénk.

Vasuti menetrend.

Érvényes 1892. október 1-től kezdve.

Szarvas-Mezőtúr.

		7401. v.	7413. v.
Szarvas	indul:	9 34 d. e.	1·46 d. u.
Mező-Túr	érk:	10·20 »	2·32 »

Mezőtúr-Szarvas.

		7412. v.	7402. v.
Mező-Túr	indul:	12·36 d. u.	5·10 d. u
Szarvas	érk:	1·22 »	5·56 »

Arad-Budapest.

		601. gy.	603. sz.	605. sz.
Arad	ind:	8·20 d. e.	11·18 d. e.	9·05 est
Csaba	érk:	9·20 »	12·50 »	10·50 »
»	ind:	9·25 »	1·15 d. u.	11·05 éjjel
Mező-Túr	érk:	10·29 »	2·42 d. u.	12·49 »
»	ind:	10·30 »	2·50 »	12·53 »
Szolnok	érk:	11·15 »	4·04 »	2·06 »
»	ind:	11·46 »	4·15 »	2·21 »
Budapest	érk:	1·50 d. u.	7·25 este	5·50 regge

Budapest-Arad.

		602. gy.	604. sz.	606. sz
Budapest	ind:	1·55 d. u.	8·10 d. e.	9·30 ese
Szolnok	érk:	3·53 »	11·04 »	12·35 éjjel
»	ind:	4·02 »	11·14 »	1·05 »
Mező-Túr	érk:	4·47 »	12·17 d. u.	2·06 »
»	ind:	4·48 »	12·24 »	2·09 »
Csaba	érk:	5·52 »	1·48 »	3.33 »
»	ind:	5·57 »	2·13 »	3·53 »
Arad	érk:	6·57 ese	3·45 »	4·52 reggel

Felelős szerkesztő: **Mihálfi József**

Laptulajdonosok

Sápszky János és Mihálfi József.

Csakis a valódi KORONA petroleum a legjobb és szagtalan.

PETROLEUM FŐRAKTÁR

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására juttatni, hogy az őszi idény beállával szerencsés voltam egy oly petróleum beszerzéséhez jut i a mely áru, az eddig **drágán** beszer ett

CSÁSZÁR PETRŐLEUMOT

ugy minőségben mint árban pótolja a

„Korona petróleum.“

Bátorkodom tehát a n. é. vevőközönség szives figyelmét az alant jelzett előnyös petróleum árakra felhívni s b. megredelésükért esedezni

tisztel ttel:

RÉTHY SÁNDOR

Korona petróleum	1 liter	18 krajcár
Szalón „	1 „	16 krajcár
Belföldi „	1 „	15 krajcár

SZARVASON.

Kapható Réthy Sándor fűszer és csemege kereskedésében.

Karácsonyi ajándéknak alkalmas

Disz-képeskönyvek

bolti áron alul és dús választékban csak is

SÁPSZY ZS. könyvnyomdájában

(szarvasi takarékpénztár épületében) kapható **10 krtól 5 frtig** ugyszintén

UJÉVI ÜDVÖZLETEK

2 krtól 4 f. ig gyönyörű valódi selyem rózsákkal.

Nyomatott Szarvason Sápszky Zsigmond könyvnyomdájában. 1892.